

חנה כשהיא מקשרת לאדם, לבחינת מ"ה, הינו להקדוש-ברוך-הוא, אזי יש לה שלמות. כי השכל שהקדוש-ברוך-הוא שם בהנהגת מלכותו, בזה הוא מחיה אותה, כמו שכתוב: "החכמה תחיה". וזהו (תהלים כ"ד): "לה' הארץ ומלואה" – כשהארץ, הינו בחינת חנה מלכות מקשרת לה', אזי הוא במלאו ובשלמות.

ומי שמחלק בחינת חנה, מלכות לעצמו, שאומר: אנא אמלך – בזה הוא מחלק ומפריד אותה מהקדוש-ברוך-הוא, אזי אינה בשלמות. כי עקר חיותה – מ"ה, הינו השכל. וזה (ירמיה י'): "כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוד". פרוש: שכלם אין כל-כף גדול להחיות את מלכותם, וכשהוא מחלק את מלכות לעצמו, אזי הולך לו שלא כסדר, כי הוא בתוך בחינת שלא כסדר, הינו מלכות, חנה, תשר"ק. וכשזאת הבחינה חנה היא מקשרת להאדם, הינו להקדוש-ברוך-הוא, אזי הולך לו כסדר, כי 'באתר דאית דבר, נקבה לא אדבר תמן' (זחר חסת קפג ועין זחר בא דף לח לט). נמצא כי בחינות חנה שלא כסדר נתבטלים על-ידי האדם כסדר:

ובחינת כסדר נקרא יוד. שמלכות הנקרא דלת, לית לה מגרמה כלום, והקדוש-ברוך-הוא ממשיך לה חיות החכמה, הנקרא יו"ד, וזה יו"ד ו"ו דל"ת. וזה "אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפף" – אל תקרי כפף, אלא כפף, הינו יוד גימטריא כף. וכשמחלק את הד לעצמו וממשיך לעצמו חיות ממנה, אזי נעשית לו שלא כסדר דוי – מיוד נעשה דוי. וזה (ישעיה א'): "וכל לבב דוי", כי כשהולך לאדם שלא כסדר, זה לו מחלת לב, כמו שכתוב (משלי י"ג): "תוחלת ממשכה" וכו'. וכשרואה אדם בעצמו, שהולך לו שלא כסדר ידע, שיש לו גדלות, הינו: אנא אמלך – יעשה תשובה וישפיל את עצמו, ויהיה בחינת מ"ה, כמו שכתוב

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

הֵינוּ מְצַמֵּר מִזֵּדוּת וְזֵדִים לְ"צַדִּיק לֹא יִבְזֶה מִקִּדּוֹ שֶׁדָּוָה מְסַפְּרֵי רַבְּנֵינוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַל" –
"חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנִיחָה" שְׁעֵי יוֹשִׁיבֵת תִּיקוּן הַמִּידוּת –

(שְׁמוֹת ט"ז): "וְנִחְנוּ מָה", וְאֲזִי נִחְזֵר חוּה לְבַחֲיֵנֵת אָדָם, לְבַחֲיֵנֵת מָה, וְנַעֲשֶׂה כְּסֵדֶר, הֵינּוּ אַחֲזֵר וְקָדָם וְכוּ' כַּפֶּה הֵינּוּ יו"ד:

וְעַקֵּר

הַתְּשׁוּבָה הוּא בְּחֵדֶשׁ אֱלוּל, כִּי הֵם יְמֵי רְצוֹן, שְׁעָלָה מִשָּׁה לְקַבֵּל לוחות אַחֲרוֹנוֹת וּפְתַח דְּרָךְ כְּבוֹשָׁה לִילָךְ בָּהּ. וְהַדְּרָךְ שְׁעָשָׂה מִשָּׁה הוּא כֶּה, שְׁמִשָּׁה קָשֶׁר אֶת עֲצָמוֹ אֶפְלוֹ לְפָחוֹת שְׁבִי שְׂרָאֵל וּמָסַר נַפְשׁוֹ עֲלֵיהֶם, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (שְׁמוֹת ל"ב): "וְאִם אֵין מִחֲנִי נָא". וְזֶה פִּירוּשׁ (שְׁמוֹת ל"ה): "וַיִּקְהַל מִשָּׁה" וְכוּ' – שְׁמִשָּׁה הָיָה מְאַסֵּף וּמִיַּחַד וּמִקָּשֶׁר אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל יִשְׂרָאֵל, אֶפְלוֹ עִם הַפָּחוֹת שְׁבִי פָחוֹתִים. וְזֶה פִּירוּשׁ (תְּהִלִּים נ"ג): "כָּלוּ סָג יַחְדָּו" – אֶפְלוֹ כְּשֶׁאֲנִי רוֹאֶה אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, שְׁפָסַג מְכַל וְכָל מִתְקַדוּשׁ בְּרוּךְ-הוּא, אֶף-עַל-פִּי-כֵן צָרִיךְ אֲנִי שֶׁנִּהְיֶה יַחְדָּו – צָרִיךְ לִיַּחַד וּלְקָשֶׁר עִמּוֹ, כְּמוֹ שְׁעָשָׂה מִשָּׁה.

כִּי יֵשׁ בְּחֵינֵת אֱלֹהוֹת אֶפְלוֹ בְּדִיּוּטָא הַתְּחִתּוֹנָה, אֶפְלוֹ בַּעֲשָׂרָה כַּתְּרֵי דְמְסָאֲבוֹתָא, לְקַיִם (תְּהִלִּים ק"ג): "וּמְלָכוֹתָיו בְּכָל מְשָׁלָה". וְזֶה בְּחֵינֵת חִירִיק, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (בְּתַקוּנֵי-זֵהר תַּקוּן י, דָּף כח:): "וּבְחִירִיק לְאַנְחָתָא לָהּ לְתַתָּא, לְהַמְלִיךְ לָהּ עַל תְּתַאֲיִן". נִמְצָא שְׁבִי פָחוֹת מִיִּשְׂרָאֵל – יֵשׁ בּוֹ בּוֹדָאֵי אֵיזָה אֱלֹהוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה אֲנִי יָכוֹל לְהֵיזֵת יַחְדָּו עִמּוֹ, וְזֶה: "כָּלוּ סָג יַחְדָּו".

וְעוֹד

זֹאת הַבְּחֵינָה הֵיטָה לְמִשָּׁה, כִּי כָּל מָה שְׁעָלָה לְמַעְלָה יוֹתֵר עֲלִיּוֹנָה, מְצָא שָׁם אֱלֹקִים, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (שְׁמוֹת י"ט): "וּמִשָּׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹקִים". כִּי בְּגַשְׁמִיּוֹת אֲנִי רוֹאִים, שֵׁישׁ אָדָם שֶׁהוּא לְמַטָּה בְּדַחְקוֹת, אֲזִי הוּא עוֹבֵד הַשֵּׁם וּמְכִיר אוֹתוֹ, וּכְשֶׁהוּא נִתְעַלָּה לְמַעְלָה, שֶׁנִּתְעַשֶּׂר, אֲזִי הוּא שׁוֹכֵחַ בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְדוֹד אָמַר (תְּהִלִּים קל"ט): "אִם אֶסַּק שָׁמַיִם שָׁם אֶתָּה" – אֶפְלוֹ בְּשָׁמַיִם שָׁם יֵשׁ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּכָל עֲלִיָּה וְעַלִּיָּה צָרִיךְ לְמַצָּא שָׁם

הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּמְצִינוּ שְׂאֵלֵי־שָׁע אַחַר עֲלָה לְרִקִיעַ עַל-יְדֵי שֵׁם, וְאַף-עַל-פִּי־כֵן כָּפַר בְּעֶקֶר (חֲגִיגָה יד). וְהִדְבָּר תְּמוּנָה, כִּי אֲדַרְבָּא, כִּי כָל מֵה שְׂאָדָם נִתְעַלָּה בְּיוֹתֵר, בְּיֹדְאֵי הוּא יוֹתֵר קָרוֹב לְאֱלֹהוֹת, כִּי כָל הַטּוֹב הוּא אֱלֹהוֹת, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (תְּהִלִּים קמ"ה): "טוֹב ה' לְכֹל", וְאֵנוּ רוֹאִים בְּהֶפֶךְ – כְּשֶׂאָדָם בָּא בְּעֲשִׂירוֹת, בְּטוֹב, אֲזִי הוּא שׁוֹכֵחַ בְּהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְתִדַּע, שְׁזָה בְּחִינַת (בְּרֵאשִׁית כ"ז): "וְתִכְהִינָה עֵינָיו מִרְאֵת", מִחֲמַת שְׁנֵת־קָרֵב בְּיוֹתֵר אֶל הָאֹר אֱלֹהוֹת, אֲזִי הָאֹר מִכְהָה עֵינָיו וּמְזִיק לוֹ, כְּמוֹ כְּשֶׂאָדָם מִסְתַּכֵּל בְּעֵצָם הַשְּׂמֶשׁ, אֹר הַשְּׂמֶשׁ מְזִיק לְעֵינָיו. אֲבָל יֵשׁ בְּחִינַת סְגוּלָה, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (תְּקוּנֵי־זֹהַר, תְּקוּנָה יח, דָּף לא:): "וְסְגוּלָה כִּד אֵי־הִי בֵּין (שֵׁם אִי תַחֲוֹת תְּרִין וְכוּ) תְּרִין דְּרוּעִין דְּמִלְכָּא, שְׁזָהוּ בְּחִינַת (שְׁמוֹת ל"ג): "וְשָׁכַתִּי בְּפִי עָלֶיךָ", כִּי בְּלֹא זֶה הָיָה עֵצָם אֹר הַכָּבוֹד מְזִיק לְמִשְׁחָה, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (שָׁם): "כִּי לֹא יִרְאֵנִי הָאָדָם וְחִי, וְרֵאִיתָ אֶת אַחֲרָי" וְכוּ. וְזֶה שְׂבִקְשׁ דָּוִד: "וְאַחַר כָּבוֹד תִּקְחֵנִי" (תְּהִלִּים ע"ג): תִּקְרַבְנִי בְּהַתְּקַרְבוֹת שֶׁל מִשְׁחָה, שְׂבִקְשׁ מִמֶּךָ "הִרְאֵנִי נָא אֶת כְּבוֹדֶךָ" (שְׁמוֹת שָׁם), וְהִרְאִיתָ לוֹ אֶת אַחֲרָי כְּבוֹדֶךָ, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: "וְשָׁכַתִּי וְכוּ" וְרֵאִיתָ אֶת אַחֲרָי":

וְכִשְׁהוֹלֵךְ לְאָדָם שֶׁלֹּא כְּסֵדֶר, זֶהוּ הַתְּנַגְּדוֹת הַרְצוֹן: אֲנִי רוֹצֵה שִׁיְהִיָּה כֵן הַדְּבָר, וְהִדְבָּר לְהֶפֶךְ, שֶׁלֹּא כְּסֵדֶר. וְזֶה בְּחִינַת מִלְחָמָה, כִּי כָל מִלְחָמָה הוּא הַתְּנַגְּדוֹת הַרְצוֹן, הוּא בְּחִינַת שֶׁלֹּא כְּסֵדֶר. וְזֶהוּ: "כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה" – כְּשֶׁהוֹלֵךְ לָךְ שֶׁלֹּא כְּסֵדֶר, הֵינּוּ הַתְּנַגְּדוֹת הַרְצוֹן, "וְנָתַנוּ ה' אֶלְקֶיךָ בְּיָדֶךָ" – שִׁיתְּבַטֵּל כָּל רְצוֹנוֹת נֶגֶד רְצוֹנֶךָ, שִׁילֵךְ לָךְ כְּסֵדֶר כְּרְצוֹנֶךָ, אִימָתִי כִּד, "וְשָׁבִיתָ שְׁבִיו" – כְּשֶׁתְּהִיָּה בְּבִחִינַת מָה, כְּשֶׁתְּמַשִּׁיךְ לָךְ אֱלֹהוֹת, הוִי"ה בְּמַלּוֹי אֱלֹפִין. וְזֶה פִּרוּשׁ 'מִחְשָׁב"ה – חֲשׁ"ב מ"ה' (זֹהַר בְּרֵאשִׁית כ"ד וְתְקוּנָה סט). כְּשֶׁתְּקַשֵּׁר תְּמִיד בְּמִחְשַׁבְתְּךָ אֱלֹהוֹתוֹ. וְזֶה

שְׁכַת־טוֹב: "טוֹב ה' לְכֹל". וְעַל־יְדֵי־זֶה הָאֹר מְכַהֵה עֵינָיו וּמְזִיק לוֹ. כְּמוֹ שְׂאֵדָם מִסִּתְּפֵל בְּעֵצִים אֹר הַשֶּׁמֶשׁ מְזִיק אֹר הַשֶּׁמֶשׁ לְעֵינָיו. וְעַל כֵּן צָרִיד לְבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שִׁיקָרְבָהוּ בְּהִתְקַרְבוֹת שְׁלֹא יִזִּיק לוֹ:

ג בְּשִׁתְּהִיָּה בְּבַחֲיִנַת מָה וְתַמְשִׁיד לָךְ אֱלֹהוֹת. שְׁתִּקְשֶׁר תָּמִיד בְּמַחְשַׁבְתְּךָ אֱלֹהוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ עַל־יְדֵי־זֶה יִתְבַּטְּלוּ כָּל הַמְּלַחְמוֹת וְכָל הַרְצוֹנוֹת שֶׁהֵם נֶגֶד רְצוֹנְךָ:

סֵדֶר יְפֵי מַלְחָמָה רַב־תִּיבִי:

וְהִנֵּה הָרַב הוּא קָצֵת קִפְדָּן וְתַכְף הַתְּחִיל לֹמֵר בְּדָרֶךְ קִפְיָדָא כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ לִי בְּסִטְנָבוֹל, אִיד נֹסְעִים עֲכָשׁוּ בְּעֵת כּוֹזֵאת לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּשְׁמָע מְלַחְמָה כּוֹזֵאת עִם הַגֵּרְעִקִין וְכִיּוֹצֵא בְּדַבָּרִים כְּאֵלֶּה, וּבְאַמֶּת גַּם בְּאֶלְכֶם־נִדְרִיא אִין יוֹדְעִים הָאַמֶּת בְּעֵינֵי מְלַחְמָה זֹאת וְהִתְחַלְתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת הָרַב עַל כָּל פְּנִים מֵאַחַר שְׁכַבְר בְּאֵתִי יִתֵּן לִי לְעֵת עֵתָה עַל כָּל פְּנִים אֲכַסְנִיא הַשֵּׁיב הַאֲתָה יָכוֹל לְפָרַע אֲמַרְתִּי לוֹ וְהַכְנַסְתָּ אֹרְחִים אִין כָּאֵן הַשֵּׁיב בְּכָאֵן יֵשׁ תִּקְנָה שְׁלֹא לְקַבֵּל אֹרַח כִּי־אֵם עַד שְׁלֹשָׁה יָמִים הַשְּׁבִתִי לוֹ טוֹב אֲנַחְנוּ נֹאכַל מִשְׁלָנוּ אַחַר שְׁלֹשָׁה יָמִים רַק לְעֵת עֵתָה יִתֵּן לָנוּ אֲכַסְנִיא לְהַנִּיחַ הַחֲפָצִים שְׁלָנוּ וְתַכְף שְׁלַח עַמִּי הָאִישׁ הַנְּזַכֵּר לְעִיל שְׁהִיָּה צָרִיד לְהָרַב בְּאִיזָה עֶסֶק, וְהִלֵּךְ עַמִּי הָאִישׁ הַנְּזַכֵּר לְעִיל וְעָבַר עַמִּי בְּרַחוּבוֹת וּבְשׁוּקִים וְקָשָׁה לִי לְדַבֵּר עִמּוֹ וְהִבִּיא אוֹתִי לְחָצֵר אַחַת וְהִעֲלָה אוֹתִי בְּכַמָּה מַעְלוֹת לְאִיזָה בֵּית וְשָׁם לֹא הִיָּתָה רַק הָאִשָּׁה, וְדַבְּרָה עַמִּי בְּלִשׁוֹנָם שְׁהוּא לְשׁוֹן עַרְבִי, וְהִרְאָה הָאִשָּׁה לִי בִּידֶיהָ שְׁתִּקְבֵּל אוֹתִי שָׁם אֲבָל אֲנִי הִיִּיתִי צָרִיד לְדַבֵּר עִם הַבַּעַל הַבֵּית, וְלְבַקֵּשׁוּ שִׁיתֵּן לִי עֲצָה אִיד לְהִבִּיא אֶת רִי"א וְאֶת הַחֲפָצִים מִהַסְּפִינָה לְכָאֵן, וְלֹא רָצִיתִי לְשָׂאֵר שָׁם וְהִלְכְתִי מִשָּׁם עִם הָאִישׁ

לְבָאֵר אֶף עַל פִּי כֵן לֹא הִגִּדְתִּי לַנֶּעַר שְׂאִינִי יוֹדַע מְקוֹם הַסְּפִינָה
 שְׁלִי רַק אָמַרְתִּי לוֹ שְׂיֹלִיךְ אוֹתִי לְמָקוֹם שְׂיִמָּצָא סְפִינָה קְטַנָּה
 וְהָלַךְ הַנֶּעַר וְשָׂאל אֶת אֶחָד, וְהוֹדִיעֵנו לוֹ הַמָּקוֹם וְחֹזֵר עִמִּי מִשָּׁם
 וְהָלַךְ עִמִּי הַרְבֵּה דֶרֶךְ הָעִיר, עַד שֶׁבָּא לְחוּף הַיָּם לְמָקוֹם אַחֵר
 שְׁשָׁם נִמְצְאוּ סְפִינּוֹת קְטַנּוֹת וְשָׁם רוּאִים כָּל הַסְּפִינּוֹת הַגְּדוֹלוֹת
 שְׂעוֹמְדִים כַּמָּה מֵאוֹת, וְצִעְרֵי הוֹלֵךְ וְגִדְלֵי אֵיךְ אִמְצָא סְפִינָה שְׁלִי
 וְהַנֶּעַר הַנִּזְכָּר לְעִיל לֹא הָיָה יָכוֹל לְמַצּוֹא גַם שָׁם סְפִינָה קְטַנָּה, כִּי
 אִין נִמְצְאוּ שָׁם סְפִינּוֹת קְטַנּוֹת כִּי־אִם מְעַט וְלֹא הָיָה מְצוּי אִז
 לְשֹׁכֵר וּבִאֲמַת עֵקֶר הָעֵכוֹב נוֹדַע לִי אַחֵר כִּךְ שֶׁהָיָה רַק מִחֲמַת
 שְׁלֹא הָיִיתִי יוֹדַע מְקוֹם הַסְּפִינָה שְׁלִי כִּי דֶרֶךְ הַסְּפִינּוֹת הַקְּטַנּוֹת
 שְׂיֹשְׁבִים שָׁם כַּמָּה אֲנָשִׁים מִכַּמָּה סְפִינּוֹת גְּדוֹלוֹת וְהַסֶּפֶן מוֹלִיךְ
 כָּל אֶחָד לְסְפִינָה שְׁלוֹ, וְאַחֵר כִּךְ הוּא חוֹזֵר מִשָּׁם וּבְבוֹאוֹ לְסוּף הַיָּם
 מוֹצֵא עוֹד אֲנָשִׁים אַחֲרֵים כְּאֵלֶּה שְׂצָרִיכִין לֵילֵךְ לְסְפִינּוֹת הַגְּדוֹלוֹת
 וְהֵם נִכְנָסִין תְּכַף לְהַסְּפִינָה קְטַנָּה וְהוּא מוֹלִיךְ כָּל אֶחָד לְמְקוֹמוֹ וְאִז
 כְּשֶׁעָמַדְתִּי שָׁם עִם הַנֶּעַר חֹזְרוּ סְפִינּוֹת קְטַנּוֹת, וּכְשֶׁאָמַר לָהֶם
 הַנֶּעַר לְקַח אוֹתִי שָׂאל הַסֶּפֶן לְאִיזָה סְפִינָה וּמִחֲמַת שְׁלֹא יִכְלֹתִי
 לְהָשִׁיב לוֹ תְּשׁוּבָה בְּרוּרָה כִּי בְּעֵצְמִי לֹא יִדְעֹתִי כַּנִּזְכָּר לְעִיל, עַל
 כֵּן נָסַע תְּכַף עִם הַסְּפִינָה לְדַרְכוֹ וְהָיָה לִי צֵעֵר גְּדוֹל שָׁם אֶצֶל הַיָּם
 וְהִלְכְתִּי אָנָּה וְאָנָּה אוֹלֵי אוֹכֵל לְמַצָּא הַסְּפִינָה קְטַנָּה שֶׁל הַקְּפִיטָאן
 שֶׁבָּא וְלֹא יִכְלֹתִי לְמַצָּאָהּ וְגִדְלֵי הַצֵּעֵר שֶׁהָיָה לִי אִז אֵי אֶפְשָׁר לְבָאֵר
 וְלֹא יִדְעֹתִי כָּלֵל מַה לְעֵשׂוֹת, וְהַיּוֹם אֵינּוּ עוֹמְדִים בְּמְקוֹמוֹ וְכִכָּר הָיָה
 סְמוּךְ לְפָנֹת הַיּוֹם:

סדר לקווי עיצות היומיומי:

לא צריך להזדרז להתפלל תמיד בבקר השכם, ותכף שיתחיל
 להאיר היום יתפלל תכף בלי אחר, ולא ילמד עוד. ומכל שכן

חֹק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'סב - צמח מנוהרנית זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שְׁלֹא יַעֲשֶׂה שׁוּם דְּבָר מֵעֲסָקָיו עַד שְׁמֵת פִּלְל. וְגַם אֵל יִטְעֶה בַּטְּעוֹת
שֶׁל הַמַּחְמִירִים בְּעֵינָיו הַנְּקִיּוֹת וּמַבְלִים זְמַן עַל זֶה וּמַבְטְלִין רַב
יְמֵיהֶם מִתּוֹרָה וּתְפִלָּה מַחֲמַת זֶה, וְגַם מְאַבְדִים אֶת גּוֹפֶם בַּיָּדַיִם
וּבָאִים לַיָּדִי חֲלָאִים רַבִּים עַל יְדֵי זֶה כִּי דוֹעַ כָּל זֶה. כִּי הַכֹּל הֶבֶל
וְשָׁטוֹת, וְהוּא רַק מַעֲשֶׂה בְּעַל דְּבָר שְׁמֵלְבִישׁ עֲצָמוֹ בְּחִמְרוֹת אֱלֹהִים,
כִּי בְּאַמֶּת כָּל זְמַן שְׂאִין נִצְרָד לְנִקְבֵי מִמֶּשׁ מִתָּר לְהַתְפַּלֵּל, וְאֵל
תִּשְׁגִּיחַ כָּלֵל עַל סְבָרוֹת הַמַּחְמִירִים בְּעֵינָיו זֶה כִּי טָעוּ בְּזֶה מְאֹד.
וְאִפְלוּ אִם נִמְצָא בְּאִיזָה פּוֹסֵק חֲמָרָא בְּזֶה אֵין הִלְכָה כְּמוֹתוֹ כְּנֶגֶד
רַב הַפּוֹסְקִים הַמְּקִילִים בְּזֶה מְאֹד. וְגַם הַפּוֹסֵק הַמַּחְמִיר לֹא כִּיּוֹן כָּלֵל
חֶסֶד וְשָׁלוֹם לְחִמְרוֹת שֶׁל שְׁטוֹת שֶׁל אֱלֹהִים הַמַּבְלִים זְמַן עַל זֶה, וְרַב
יְמֵיהֶם הֵם עוֹבְרִים זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע וּתְפִלָּה, וְגַם אַחֲר־כֵּן תְּפִלָּתָם
וְעִבּוּדָתָם מְבֻלְבֶּלֶת מְאֹד מַחֲמַת זֶה. וַיֵּשׁ לָךְ עַל מִי לְסַמֵּךְ עַל רַב
הַפּוֹסְקִים וְרַב הַצְּדִיקִים בְּיָמֵינוּ שֶׁהִזְהִירוּ מְאֹד לְבָלִי לְהַשְׁגִּיחַ
עַל־זֶה כָּלֵל (שם ל לא).

כג גם כְּשֶׁבָּאִים עַל הָאָדָם פְּנִיּוֹת וּמַחְשָׁבוֹת זָרוֹת הַרְבֵּה בַּשָּׁעַת
הַתְּפִלָּה אֵל יִסְתַּכֵּל עֲלֵיהֶם כָּלֵל, רַק הוּא יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ וַיִּקְשֹׁר
מַחְשָׁבוֹתוֹ אֶל הַדְּבָר בְּקִשְׁרֵי אֲמִיץ וְחֹזֵק וְלֹא יִסְתַּכֵּל לְאַחֲזֵרְיוֹ כָּלֵל.
וְאֵל יִשְׁגִּיחַ עֲלֵיהֶם כָּלֵל כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר לְעִיל בְּאוֹת פּוֹ (שם עב).

כד לְפַעְמִים אֵין לְהָאָדָם שׁוּם הַתְּלַהּבוֹת בַּתְּפִלָּה, וְצָרִיכִין לַעֲשׂוֹת
לְעֲצָמוֹ הַתְּלַהּבוֹת וְחֲמִימוֹת וְלֵב בּוֹעֵר לְהַתְּפַלָּה, לְמַשָּׁל כְּמוֹ
שֶׁנִּמְצָא לְפַעְמִים שֶׁהָאָדָם עוֹשֶׂה לְעֲצָמוֹ רִגְזוֹ עַד שֶׁבָּא בְּכַעַס
וְנִתְרַגְזוֹ, כְּמוֹ שֶׁאֲזַמְּרִים עַל זֶה בְּלִשׁוֹן אֲשַׁכְּנֵנוּ: (עַר שְׁנִיצֵט זִיד אַ רוֹגְזוֹ),
כְּמוֹ כֵּן מִמֶּשׁ בְּקִדְשָׁה בְּעֵינָיו הַתְּפִלָּה, צָרִיכִין לַעֲשׂוֹת לְעֲצָמוֹ רִגְזוֹ
וַיַּעֲשֶׂה לוֹ חֲמִימוֹת וְתַבְּעֵרֶת הַלֵּב בְּדְבוּרֵי הַתְּפִלָּה (אֲזוּי וּוי אֵינְיַעַר
שְׁנִיצֵט זִיד אַ רוֹגְזוֹ). וְעַל־יְדֵי זֶה יִזְכֶּה בְּאַמֶּת לְחֲמִימוֹת הַלֵּב דְּקִדְשָׁה,

להתפלל עם לב בהתלהבות גדול. וכן בענין השמחה כשאנו יכול לשמח נפשו על-ידי כל העצות המבארין בדברינו, צריכין לעשות את עצמו כאלו הוא שמח, ועל-ידי זה יבוא באמת לשמחה, בפרט בשעת התפלה שצריכין להשתדל ביותר להתפלל בשמחה, צריכין ביותר לעצה הזאת. גם צריכין להרגיל את עצמו לדבר דבורי התפלה בנגון של שמחה (שם עד).

סדר ספורי מעשיות הימני:

והא ראיה כי פעם אחת היו כת אחת שהיו חוקרים: באשר שכל חיה יש לה צל מיחד, שבזה הצל דיקא היא רוצה לנוח שם וכן יש צל מיחד לכל חיה וחייה כי כל חיה וחייה בוחרת לה איזה צל, ובאותו הצל דיקא היא רוצה לשכן שם, כפי הצל המיחד לה וכן יש לכל עוף ועוף ענף מיחד, שבאותו הענף דיקא הוא רוצה לשכן ועל כן חקרו אם יכולים למצא אילן כזה, אשר בצלו ישכנו כל החיות שכל החיות יהיו בוחרים ויתרצו לשכן בצל אותו האילן, ועל ענפיו (של אותו האילן) ישכנו כל צפרי שמיא וחקרו שנמצא אילן כזה, ורצו לילך לשם אל אותו האילן כי הענף המפלא שיש שם אצל אותו האילן אין לשער כי יש שם כל העופות וכל החיות, ושם אין שום הזק משום חיה וכל החיות וכו' מערבים שם, וכלם משחקים שם, ובודאי הוא תענוג מפלג מאד להיות שם אצל אותו האילן וחקרו לאיזה צד צריכים לילך לבוא אל אותו האילן ונפל מחלקת ביניהם על זה, ולא היה מכריע ביניהם כי זה אמר שצריכים לילך לצד פלוני למזרח, וזה אמר למערב, וזה אמר לכאן וזה לכאן וכו' עד שלא היו יכולים להכריע לאיזה צד צריכים לילך לבוא אל אותו האילן.

מהם עד שלא נשארו אלא שלשה בקן אחד כשר אפילו נשרו רובם כגון שהיו שבעה ונשרו מהם ארבעה ונשארו שלשה: (ה) למצוה בעינן כל שיעור אורך ההדס שיהא עבות ולעיכובא ברובו (ואפילו אינו בראשו) (טור): (ו) יבשו עליו פסול כמשו כשר: (ז) שיעור היבשות אפילו אם נפרך בצפורן אם עדיין ירוקים הם כשר ואינם נקראים יבשים אלא כשילבינו פניהם: (ח) יבשו רוב עליו ונשתיירו בראש כל בד מהג' בדין קן אחד ובו ג' עלין לחין כשר ויש מפרשים שאפילו אם מהג' שבחד קינא יבשו שנים ולא נשאר כי אם אחד לח כשר והוא שיהיה העלה שהוא מורכב על שניהם: (ט) אם אותם עלים שלא יבשו הם כמושין יש פוסלין ויש מכשירין: (י) נקטם ראשו כשר אפילו לא עלתה בו תמרה והוא הדין ליבש ראשו ויש פוסלין בנקטם ראשו: הגה וטוב להחמיר במקום שאפשר באחר (המגיד) ולא מקרי נקטם אלא אם נקטמו העצים (ר"ן): (יא) אם אין לו אלא הדס שענביו מרובים מעליו ביום טוב נוטלו ואינו מברך עליו:

סימן תרמז (א) ערבי נחל האמור בתורה הוא מין ידוע הנקרא כן עלה שלו משוך כנחל ופיו חלק וקנה שלו אדום (ואפילו בעודו ירוק כשר) (ב"י) ורוב מין זה גדל על הנחלים לכך נקראו ערבי נחל ואפילו היה גדל במדבר או בהרים כשר ויש מין אחד דומה לערבה אלא שעלה שלו עגול ופיו דומה למסר (פירוש מגרה סיג"ה בלע"ז) וקנה שלו אינו אדום וזהו הנקרא צפצפה והיא פסולה ויש מין ערבה שאין פי העלה שלה חלק ואינו כמסר אלא יש בו תלמים קטנים עד מאד כמו פי מגל קטן וזה כשר:

סדר לקוטי תפלות היומי:

תעד: מַרְיָה דְּעֶלְמָא כְּלָא, רוּפֵא חָנַם, רְפָאנִי נָא בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים

תְּהוֹם, וְלִהְיֶיר אֹר הָאֶמֶת בְּעוֹלָם, עַד שִׁיְהִיָּה נַחֲשָׁב כְּאֵלוֹ בְּרָאֵנוּ
אֶת הָעוֹלָם:

תְּעוּ: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם הַשָּׁם פָּה לְאֵלִים, תֵּן לָנוּ פֶּה לְשׁוּחַ בְּתוֹרַתְךָ
 וְנִפְלְאוֹתֶיךָ הָאֱמִתִּיּוֹת תָּמִיד, "לְמַעַן יִדְעוּ דוֹר אַחֲרוֹן בְּנִים יוֹלְדוּ
 וַיִּקְוּמוּ וַיִּסְפְּרוּ לְבָנֵיהֶם" וְנִזְכָּה לְהוֹדִיעַ לְבָנֵינוּ וְלְבְנֵי בָנֵינוּ וְלְכָל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לְדוֹרוֹתָם אֶת כָּל מַעֲשֵׂה ה' וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּנוּ
 מִיּוֹם יְצִיאַת מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: "וְהוֹדַעְתֶּם לְבָנֶיךָ
 וְלְבְנֵי בְנֶיךָ" מִלֵּא רַחֲמִים זַכְנוּ אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל יִשְׂרָאֵל לְאֹר הָעֵינַיִם
 הָאֱמִתִּיִּים, לְהַסְתִּיכֵל וְלִרְאוֹת הָאֶמֶת תָּמִיד, וְנִבְיֵט וְנִרְאָה נִפְלְאוֹת
 ה' תָּמִיד בְּאֶמֶת, גַּל עֵינַי וְעֵינַי כָּל יִשְׂרָאֵל וְנִבְיֵט נִפְלְאוֹת
 מִתּוֹרַתְךָ, אֲשֶׁר גָּלִיתָ עַל-יַדֵּי צַדִּיקֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים, אֲשֶׁר אֶתָּה לְבַד
 יוֹדַע נִפְלְאוֹת תּוֹרַתְךָ שֶׁגָּלוּ בְּעוֹלָם וְעַל יַדֵּי אֹר הָעֵינַיִם יַעֲלוּ כָּל
 הַבִּקְשׁוֹת וְהַתְּחִנּוֹת אֲשֶׁר אָנוּ מִתְּפִלָּלִים אֶל הַבַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ וְעַל יַדֵּי
 זֶה הַתְּעוֹרֵר הַגְּאֻלָּה הַתְּלוּיָה בְּלֵב, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: "כִּי יוֹם נָקָם בְּלִבִּי,
 וְשָׁנַת גְּאוּלַי בָּאָה" וְעַל יַדֵּי זֶה הַתְּבַטֵּל מֵאִתָּנוּ שְׂאוֹר וְחָמֵץ שֶׁל יִצָּר
 לֵב הָאָדָם רַע שֶׁנִּשְׂאָר לָנוּ מִנְּעוֹרְנוּ, אֲשֶׁר זֶה הַשְּׂאֵר וְהַחֲמֵץ
 שֶׁבְּלֵב, הוּא הַמְּסִית אֶת הָאָדָם לְהִרְהוֹר אַחַר תִּלְמִידֵי חֲכָמִים
 שֶׁבְּדוֹר וְלוֹמַר זֶה נֶאֱמַר וְזֶה לֹא נֶאֱמַר וְעַל יַדֵּי זֶה חֶלֶק לְבָנוּ, וְנַעֲלָמוּ
 מֵאִתָּנוּ הַשְּׂבָעִים וְשָׁנַיִם צַדִּיקִים שֶׁבְּדוֹרְנוּ, וְאִין אָנוּ יוֹדְעִים בְּבִרוֹר
 אֶחָד מֵהֶם רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַנְךָ וְתִסִּיר וְתִבְעֵר וְתִבְטֵל מֵאִתָּנוּ הַשְּׂאֵר
 וְהַחֲמֵץ שֶׁבְּלֵב, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְהֵאֱמִין בְּכָל הַצַּדִּיקִים וְלִבְלִי לְהִרְהוֹר
 אַחֲרֵיהֶם כָּלֵל, וְלֹא לַעֲשׂוֹת שׁוּם חֲלוּק בֵּינֵיהֶם כָּלֵל, רַק כָּלָם יְהִיוּ
 נְאִים וְאֶהוּבִים וַיִּקָּרִים בְּעֵינֵינוּ מְאֹד מְאֹד וְעַל יַדֵּי זֶה נִזְכָּה
 שִׁיתְּלַחֵב לְבָנוּ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה בְּשִׁלְהוּבִין דְּרַחֲמֵימוֹתָא וּמִים רַבִּים
 שִׁיָּהֵם אֶהְבּוֹת וַיִּרְאוֹת חִיצוֹנִיּוֹת "לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֶהְבָּה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'סח זמור מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל"
זמור זמור "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְנִהְרֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ, וְעַל יְדֵי אֲהָבָה הַזֹּאת תִּכְסֶּה הַשְּׂכִינָה
בְּכַנְפֶיהָ עַל דְּמֵהוֹן שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא יִשְׁלֹטוּ עֲלֵיהֶם זֶרַע מֵרַעִים
שֶׁהֵם מִי הַמַּבּוּל, וְתַעֲזֹר לִי שְׂאֵת־בֵּישׁ בְּעַצְמִי עַל רַבּוּי פְּשָׁעֵי
וְעֹנֹתַי הַגְּדוֹלִים, שֶׁפָּגַמְתִּי נֶגְדְךָ הַרְבֵּה עַד שֶׁאַרְגִּישׁ שֶׁנִּשְׁפָּכִין
דָּמִי בְּקֶרְבִי מִגְּדֹל הַצָּעַר וְהַבּוֹשָׁה, עַד אֲשֶׁר הַשְּׂכִינָה תִכְסֶּה
בְּכַנְפֶיהָ אֶת דָּמִי הַנִּשְׁפָּכִין בְּאַהֲבָה הַקְּדוּשָׁה וְעַל יְדֵי זֶה יִתְכַסּוּ
פְּשָׁעֵי מִמִּילָא כִּי "עַל כָּל פְּשָׁעִים תִּכְסֶּה אֲהָבָה", וְתִמְחַל וְתִסְלַח לִי
עַל כָּל חַטָּאֵי וְעֹנֹתַי וּפְשָׁעֵי בְּמַחִילָה גְּמוּרָה בְּאַמֶּת עַל יְדֵי אֲהָבָה
הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת: